

อุปสรรคบางประการในการยอมรับการใช้สารเคมีแทนไม้เคี่ยม หรือไม้พยอม ในการทำน้ำตาลมะพร้าว

จากรายงานผลการวิจัยเรื่องการศึกษาทดลองปรับปรุงคุณภาพน้ำตาลมะพร้าว ซึ่งเป็นรายงานการค้นพบวิธีผลิตน้ำตาลมะพร้าวโดยใช้เคมีภัณฑ์แทนไม้เคี่ยม ไม้พยอม ดังที่กรมวิทยาศาสตร์ได้เผยแพร่ทางสื่อมวลชนไปแล้ว และจากผลงานการเผยแพร่การค้นพบโดยการไปให้คำแนะนำ และสาธิตการใช้เคมีภัณฑ์แก่ผู้ผลิตในท้องที่ที่มีการผลิตน้ำตาลมะพร้าวหลายแห่ง ในเขตจังหวัดสมุทรสาครนั้น ปรากฏว่ามีกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าวเป็นจำนวนมาก สนใจและได้หันมาผลิตตามวิธีที่ค้นพบนี้เป็นจำนวนมากไม่น้อย เช่น ในเขตท้องที่ตำบลหลักสามเพียงแห่งเดียว มีผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าวโดยใช้เคมีภัณฑ์ (ตลอดบีการผลิต พ.ศ. ๒๕๒๑) ถึง ๖ ราย ซึ่งมีกำลังผลิตรวมถึงวันละประมาณ ๓๐ บีน หรือวันละประมาณ ๙๐๐ บีน (ปีละ ๓๐๐ วัน) ห้างนี้เพราะกลุ่มเกษตรกรดังกล่าวซึ่งเป็นผู้ผลิตรายใหญ่ได้เล็งเห็นว่าการใช้เคมีภัณฑ์แทนไม้เคี่ยมและไม้พยอมนั้น นอกจากจะห่างไกลราคากลูกกว่าแบบเดิมถึงปีบลละประมาณ ๒.๐๐ บาท และยังได้น้ำตาลมะพร้าวที่มีคุณภาพดี ได้ผลแน่นอน เก็บได้นาน สีขาวนวลและมีส่วนหักกลมกล่อมไม่ฝาดออกด้วย แต่อย่างไรก็ตามในระหว่างการไปสำรวจผลงานเจ้าหน้าที่ได้พบปัญหาและอุปสรรคบางประการเกี่ยวกับการผลิต อันก่อให้เกิดความเข้าใจผิดแก่ผู้ผลิตบางรายซึ่งจำเป็นต้องมีการแก้ไข กล่าวคือ

๑. ยังมีเกษตรกรบางรายเข้าใจผิดว่าสารเคมีจะช่วยบังกันการเสียของน้ำตาลสดได้ตลอดไป ดังนั้นจึงไม่ถังกระบอกรองรับน้ำตาลก่อนนำไปใช้ทุกครั้ง จนทำให้น้ำตาลสดที่รองได้ในระยะหลังเกิดการบูดเปรี้ยว ทั้งนี้ เพราะมีบักเตรีส์สมอยู่มากเกินไปในกระบอกรองรับน้ำตาล

๒. ในช่วงที่จันมีมูก ผู้ผลิตไม่แยกเอาส่วนที่เป็นมูกออกหั้ง จึงทำให้ได้น้ำตาลที่ไม่แห้ง แล้วเข้าใจผิดคิดว่าสารเคมีไม่สามารถกันการเกิดมูกได้ ซึ่งสาเหตุที่แท้จริงนั้นเกิดจากจันเสียเองและยังไม่มีวิธีแก้ไขอย่างอื่นนอกจากจะปล่อยให้จันหมุดมูกเสียก่อนจึงจะปัดจันเพื่อรองน้ำตาลสดต่อไป

๓. ยังมีกลุ่มเกษตรกรอีกเป็นจำนวนไม่น้อย ที่มีปัญหาทางด้านการเงิน และจำเป็นต้องพึ่งพ่อค้าคนกลาง ดังนั้นจึงจำต้องยอมใช้ไม้เคี่ยมหรือไม้พยอมที่พ่อค้าคนกลางจัดหามาให้ทั้ง ๆ ที่ทราบว่าไม่ได้ให้ผลดีกว่า และมีราคาแพงกว่าการใช้เคมีภัณฑ์ นอกจักนี้ยังพบปัญหาเกี่ยวกับเด็กรับจ้างชั้นต่ำได้รับอัมสิสติจ้างจากนายทุน ผู้ค้าไม้พยอมซึ่งจ้างในราคากลาง ๓-๕ บาท ต่อไม้พยอมที่น้ำไปใช้ ๑ ถุง

จากอุปสรรคเหล่านี้ทำให้การยอมรับการใช้เคมีภัณฑ์ในการทำน้ำตาลมะพร้าวไม่ก้าวหน้าไปรวดเร็วเท่าที่ควร แต่ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้สามารถแก้ไขได้ในโอกาสต่อไป หากเกษตรกรสามารถรวมตัวกันขึ้นเป็นกลุ่มสมาชิก หรือกลุ่มเกษตรกร และดำเนินการจัดหาสารเคมี อุปกรณ์ และการตลาดเอง ก็สามารถจะตัดปัญหาคนกลางออกไปได้ ดังเช่นที่กลุ่มสมาชิกผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าว ต. หลักสาม อ. บ้านแพ้ว ได้ประสบความสำเร็จอยู่ในขณะนี้

กรมวิทยาศาสตร์ จึงหวังว่าถ้าผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าวได้เข้าใจอย่างถูกต้อง และพยายามขจัดปัญหาดังกล่าวแล้ว ก็ย่อมจะได้รับความสำเร็จอันเป็นประโยชน์แก่ตนเอง หรือหากมีข้อสงสัยประการใด จะขอรับคำแนะนำจากกรมวิทยาศาสตร์ได้เสมอ □